

ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸನ್ನಿವೇಶ. ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ತುಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಂಸಾರದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗಿದೆ? ಇಲ್ಲ... ನಿಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೊರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಈಗ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮುಖ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊಗೆ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ. ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಕ್ತವಾಂತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಕಟ, ಉರಿ. ಗಂಡನ ನೆನಪಾಯಿತು. ತುಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಹಂಬಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದೇ ಮನೆಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಆರಾಧಿಸುವ ರಕ್ತಚಂಡಿಯ ವಿಗ್ರಹ ಇತ್ತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಉರುಳುತ್ತಲೇ ಅತ್ತ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ... ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಕರುಳೆಲ್ಲಾ ಕಲಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಯಾತನೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಎದೆ ಬಿರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಮುಗಿಯಿತು... ಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರೆ. ನನ್ನ ಗಂಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಅವರು ಸಹ ರಕ್ಷಿಸಲಾರೆ. ನನ್ನ ಗಂಡ ದುಡ್ಡಿನ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಪ. ಅವರೂ ಸಹ ನಮ್ಮಂತೆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ?

ದೇವರೆ... ನನ್ನ ಗಂಡ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಮೂಡಿತು. ಈ ಸಾಧಿ ಕತ್ತನ್ನು ವಾಲಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತಿದ್ದರು.

ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಟಾರ್ಜ್ ಅನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿಸುಪ್ಪಿರುವ ಗಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಮಳೆಯ ಎರಚಲು ಮುಖಕ್ಕೆ ರಪರಪನೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮೋಣಕಾಲಿನ ಎತ್ತರದ ತನಕ ನಿಂತಿರುವ ಮಳೆಯ ನೀರು. ಬೇಗ ನಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೋಹರನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ನೆನಪಾಗಿ ಗಾಬರಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆರಿಗೆ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಒಬ್ಬಳೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕ್ಸೆಲ್ ವೈಪ್ ತುಂಡಾಗಿರೋದಿಂದ ಮೆಕಾನಿಕ್ ಬರಲೇಬೇಕು. ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಮುನಿತಾಯಿ ತುಂಗಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮನೋಹರ.

ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ.

ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಎಲ್ಲಾ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲು ಕಾರಣ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಚಿಲಕವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತೂತು ಬಿದ್ದಿರುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನೋಹರ

ಈಗ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಚಿಲಕ ಎಳೆದು ನೂಕಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಕತ್ತಲು... ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವಂಥಾ ಕಗ್ಗತ್ತಲು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮನೋಹರ ಟಾರ್ಜ್ ಬೆಳಗಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದ. ನೆಲದ ತುಂಬಾ ರಕ್ತ...!

ಮೊದಲು ಕಂಡಿದ್ದು ತುಂಗಮ್ಮನ ಹೆಣ...! ತುಸುದೂರದಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಪ್ರಾಯದ ಯುವತಿ ಮತ್ತು ಯುವಕನ ಹೆಣಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ರಕ್ತಕಾಂಕೊಂಡು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖಗಳು ವಿಕಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಏನೋ ಘಾಟು ವಾಸನೆ, ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೊಗೆ. ಮನೋಹರ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಪಭೀತಿಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅಂತರಾತ್ಮ ಕ್ಯಾರಿಕಿ ಉಗಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಸಾರದ ಸವರ್ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀನು... ನೀನು ಮನೋಹರ!

ನೆನಪಿದೆಯಾ ನೀನಿಗೆ, ಅಂದು ನೀನು ತುಂಗಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳ ಉಗುರು, ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

ಬಲಿಯಾಗಿದೆ... ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ಈ ಮೂವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ನಂಬುತ್ತೀಯಾ?

ಮಾಂತ್ರಕಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನಂಬಲು ಈ ಮೂವರನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಎಂಥಾ ಹೀನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ? ನೀನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಮನೋಹರ ಮೃಗ... ಕ್ರೂರ ಮೃಗ ಇಂಥ ಅಕ್ಕತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ ವಿವೇಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು?

ತುಂಗಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಉಗುರು, ತಲೆಯ ಕೂದಲು, ಹೆಜ್ಜೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗನಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೈಕರಣ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಛೂ... ನೀನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಧಿಕ್ಕಾರ ಇರಲಿ ನಿನ್ನ ಜನ್ಯಕ್ಕೆ. ಧಿಕ್ಕಾರ ಇರಲಿ ನಿನ್ನಂಥವರಿಗೆ. ಮಾಂತ್ರಿಕಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮೂವರನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಿರುವೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರಳು. ಮನೋಹರ... ಈಗ ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅನುಮಾನ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವನಿಂದಲೇ ಹತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರೆ. ಖಂಡಿತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲಾರೆ.

ಓಡು... ಬೇಗ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೋ.

ಮನೋಹರ ಈಗ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಆತುರದಿಂದ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಓಡುತ್ತಿರುವ ಮನೋಹರ. ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಇವನತ್ತ ನುಗ್ಗುತ್ತಿವೆ. ಅವನು

ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೂರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಯನ್ನು ನೆಗೆದು ಅವನು ಬೈಕಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ.

ಕೀ ಅದರಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಒಕುಶ: ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಮರೆತಿರಬೇಕು. ಬೈಕನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಈಗ ಗೇಟಿನ ಮೂಲಕ ತುಸು ದೂರ ಬಂದ. ನಂತರ ಸ್ವಾರ್ತ್ ಮಾಡಿದ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬೈಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಉಪಯೋಗ ಆಗಬಹುದು.

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

ಇಲ್ಲ... ನೋವು, ಅದರ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಅರುಂಧತಿ ಇಡೀ ಅರಣ್ಯವೇ ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿಯಿತು. ಅವಳ ಕೂಗು ಸಿಡಿಲ ಬಡಿತದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತು. ಅಳುತ್ತಿರುವ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮಗು ಅಳುತ್ತಿದೆ. ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು. ಅಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ತನಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅರುಂಧತಿ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದಿದ್ದಳು.

ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವಮಳೆ. ಆಗಾಗಮೂಡುತ್ತಿರುವ ಮಿಂಚು. ಅವಳ ತೊಡೆಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಮಗು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಲೆಯ ನೀರು ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ತವನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಗು ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದೆ. ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ನೋವಿನಿಂದ ಮುಲುಗುತ್ತಿದ್ದ ಅರುಂಧತಿ ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಇಲ್ಲ... ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಗ ಏನೋ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಭಯದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು ಆಕಾರ. ಇವಳ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆಕಾರ ತೋಳ...! ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಭಯ... ಪ್ರಾಣಭಯ... ತೋಳ ಈಗ ಅವಳ ತೊಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಎತ್ತಲೋ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೆತ್ತ ಕರುಳಿನ ಕುಡಿಯನ್ನು ತೋಳ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಅರಚುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ... ಆದರೆ ಗುಡುಗುಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದ... ಮಳೆಯ ಭೋರ್ಗರತದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೂಗು ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ತೋಳದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಗು ಇದೆ. ಧಡಧಡನೆ ಓಡುತ್ತಿದೆ ತೋಳ!

ಸ್ವಶಾನದಿಂದ ಅಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟರು.

ರುದ್ರನಾಗ... 'ಮದಂತ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡನ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳು ದಾಳಿ ನಡೆಸಿ ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ'

ಮನೋಹರ ಹೇಳಿದ್ದ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಗುರು, ತಲೆಯ ಕೂದಲು, ಹೆಜ್ಜೆ